

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת פינחס תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת פינחס תשפ"ה – הקנאות המתוקנת

הצינור מתפורר, זה חייב להיות, בכל ענין – בעניני הפרט, בעניני הכלל, בעניני גשמיות, בעניני רוחניות, בכל נושא שבעולם. "אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה". ואם אנחנו רוצים תלמידי חכמים וצדיקים, צריך שגם יהיו קנאים לתורה. אם לא יהיו קנאים לתורה, מי יקיים את התורה?

אם אנחנו רוצים שתהיה לנו רפואה מתקדמת, צריך רופאים שמוסרים את הנפש על רפואה. אם לא, מאיפה הם ידעו? אנחנו צריכים צרכי בטחון מתקדמים – צריך אנשי צבא וכל המומחים לטכנולוגיה צבאית, כדי שלא נצטרך, אם נצטרך, שיהיה לנו. ככה בכל דבר. גם החלוצים שבאו לכאן, לארץ, שלא היו דוקא אנשים דתיים, הם היו קנאים. הם רצו להציל את עם ישראל. הם רצו שתהיה לעם ישראל מדינה. הם מסרו את הנפש, ליישב, להקים את המדינה, לחזק, כמה דורות של מוסרי נפש. מבינים? אז גם הם קנאים.

אז יש קנאים מכל הסוגים. יש אנשים שהם קנאים לזכויות האזרח ולזכויות האדם. יש אנשים שזה מעצבן אותם, אבל טוב מאד שיש אנשים שקנאים לזכויות של המיעוטים וכן הלאה, כי אם לא, אז מה קורה? בַּמָּקוֹם שאין זכויות יש הַפֶּךְ מזכויות, וזה לא טוב. אז בכל תחום ותחום חייבים להיות קנאים.

ברוך ה' אלקי ישראל, עם ישראל מצטיין בקנאים בכל התחומים, אלא מאי? היצר הרע הכללי מעמיד קנאי נגד קנאי, כדי להחריב. זה מה שהיה בבית שני – שנאת חנם. ועוד לא תיקנו את זה מספיק. בשביל זה הגלות נמשכת, ועוד לא בא המשיח אלפיים שנה. זה רב עם זה, זה שונא זה. זה מוסר נפש על זה, ההוא מוסר את הנפש על הפוך מזה. וזה במקום שנהיה צוות, עם

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת פינחס תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח!

ואנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', וגם כמה ענינים על י"ז בתמוז ובין המצרים. כן. בפרשה אנחנו רואים את פינחס, שהוא בקנאות את קנאת ה' הציל את עם ישראל. הסברנו בפעם הקודמת שפינחס מורכב משתי טפות, יתרו ויוסף. מצד יוסף, היה קנאי לברית. מצד יתרו, בעצם יתרו ביטל את כל העבודות הזרות. אז הוא בדיוק היה שליח לבטל את שני הענינים האלה, נבחר לזה משמים. אז בזכות הקנאות שלו – כתוב: "אם יש דין למטה, אין דין למעלה" – עם ישראל ניצל.

ואנחנו רוצים לדבר על ענין הקנאות, כי באמת הקנאות מצילה את המצב תמיד – השאלה איזו קנאות. יש הרבה סוגי קנאות, הרבה סוגים של קנאה. זו יכולת מופלאה, זה שבן אדם קורא את מפת הקרב, רואה משהו לא תקין, ומנסה לתקן את זה. כשאתרים לא יודעים מה לעשות – הוא יודע מה לעשות. אומרים שזו אחת התכונות שצריך במנהיג – לראות את המציאות ולקרוא את המפה נכון, ולקחת החלטה, ולבטוח כמובן בה' יתברך, ולהוביל. וזה לא דבר קל בכלל, להיות מנהיג, של שום דבר. אפילו מנהיג של קיוסק לא קל להיות. יש החלטות שצריך לעשות.

אז הענין הזה שדוקא אחד קם מכל העדה ואפילו משה רבינו לא אמר מה לעשות, זה דבר מופלא. זו תכונה שקיימת, וצריך לשמר אותה בצורה נכונה, במינון הנכון, במקרים הנכונים. וצריך להבין שהקנאות, כל קנאות, היא שומרת על הצינור שלה. אם אין קנאות,

ישראל, כל הכשרונות, כל השבטים, שנים עשר שבטי יי"ה, כל אחד יש לו תפקיד, כל אחד עושה את העבודה שלו מתוך אהבה ומסירות, וקנאות במדה הנכונה – ואז היינו מרוויחים.

בזמנים שהיינו כאיש אחד בלב אחד, רק הרווחנו – קיבלנו את התורה. וגם במקומות בגלות, איפה שהיינו וכל הצרות שעברו על עם ישראל, כשאנחנו כאיש אחד בלב אחד וכל אחד תורם את חלקו, כל אחד מכבד את חברו גם אם הוא חושב הפוך ממנו והוא קנאי למשהו אחר – ברוך ה', זו שלמות! כמו שהאצבעות של הידיים לא כולן אותו דבר, כל אחת יש לה תפקיד אחר, ביחד זו שלמות.

על זה צריך לעבוד דחוף מאד מאד מאד, להיות שמח, אנשים יש להם ראייה שאין לה. לפיכך פה בפרשה היתה ראייה יחידנית. אף אחד לא קם מתוך העדה, רק הוא. ה' אומר שהוא הציל את עם ישראל. אם לא,

"אם יש דין למטה, אין דין למעלה" – ה' היה פוגע חלילה בכל עם ישראל, אז ישתבח שמו.

ובמקרים אחרים, למשל אהרן הכהן, שהיה אוהב שלום ורודף שלום, היה עושה שלום בית בין בעל ואשה, בין איש לחברו, בין חכם לחכם, פלא פלאים! הוא היה קנאי לזה, לאהבת הבריות. אה, יצא מזה העגל – נכון, היתה שם טעות. גם את זה הוא עשה מתוך אהבת ישראל, כי הוא לא רוצה שיתדרדר המצב יותר, והוא היה בטוח שמשה יגיע.

בכל אופן, מבינים? אז צריך להיות שמח על זה שלא כולנו אותו דבר, שכל אחד יש לו תפקיד אחר, כל אחד יש לו רגישות אחרת והוא שם לב לדברים שהשני לא שם לב אליהם בכלל.

אצלי, אני למשל, יכולים לעשות איזה שינוי בבית – אני לא שם לב בכלל. אחרי חודשיים אני אומר 'אה, מה הדבר הזה? לא ראיתי אותו בכלל'. למה? כי אני עסוק בעניינים רוחניים, לא במה ששינוי בבית. אז זהו, אז טוב שאני עסוק בענייני, אבל טוב שמישהו דואג גם לבית. ככה צריך להיות בכל דבר ודבר. צריך לשמוח על זה. והיחיד שהוא מושלם – רק אבא שבשמים, הוא מושלם. כולנו חסרים, כולנו צריכים אחד את השני.

ו"איזהו חכם הלומד מכל אדם" – ואנחנו הקטנים אומרים: הלומד מכל דבר, הלומד כל הזמן, להסתכל וללמוד מכל הבריות. ה' לא ברא אף אחד מיותר. אתם יודעים, יש כל מיני חיות כאלה שחיות שמה בתוך

התהומות בים, אני יודע? כל מיני, כל מיני יצורים נקרא להם, שאף אחד לא ראה אותם, אף אחד לא מכיר אותם, אולי מדי פעם המדע מגלה אותם. ומה הם עושים שם? למה צריך את זה? אה, צריך את זה. איך אני יודע? אם ה' ברא את זה, צריך את זה. כל דבר צריך, יש לו את המקום שלו.

ואנחנו צריכים לשמור את תורתו יתברך, לעשות את רצונו, ולכבד אחד את השני, ולכבד כל אדם. "הוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות" – כל אדם, גם אם הוא אינו יהודי, כן, לעשות חסד, ולכבד את כל הבריות – ששם ה' יתקדש ויתגדל על ידך, ולא הפוך חס ושלום. צריך לעשות תשובה גדולה בין אדם לחברו.

אומר ה'תנא דב' אליהו הקדוש שמי שמתאכזר לגוי אחר כך הוא יתאכזר ליהודים, מי שהוא גונב מגוי הוא יגנוב מהיהודים, וכן הלאה. תבדקו ותראו. פלא

פלאים. זאת אומרת שבן אדם צריך לטפח את המדות הטובות שלו. ברור שבן אדם צריך גם כן גבורות דקדושה לפעמים, ברור, כן, "בא להרגך השכם להרגו", מה תעשה? חייד וחיי אחרים, חייד קודמים. בשביל זה יש את התורה, לדעת על כל דבר מה המקום שלו.

אבל צריך הרבה הרבה להיות ענוים, "מאד מאד הוי שפל רוח". הכי חשוב, מהדברים החשובים – להיות שפל רוח.

אם בן אדם שפל רוח והוא עושה טעות, הטעות שלו יכולה להיות קשה – אבל הוא שפל רוח, אז משמים מתחשבים בזה. ה' אוהב את הענוים.

משה רבינו, אין כמו משה רבינו, על מה הוא נבחן? על זה שהוא עניו מכל אדם. כל העולם מכבד את משה רבינו, גם אלה שאינם יהודים. למה? אין כמו משה רבינו, גדול הנביאים עלה לשמים, הוריד את התורה, גדול החכמים – והיה עניו מכל אדם.

העונה היא דבר חשוב מאד מאד, ולא תמיד היא בנמצא, לא תמיד בנמצא. ולפעמים בנמצא אבל לא מספיק, ולא מספיק בשימוש הענין הזה. לפעמים האדם יותר דואג לעצמו, רגזן יותר או ביקורתי יותר. בעולם המודרני הזה שלנו בן אדם לא שומר על הפה לפעמים, מרגיש שהוא מלך העולם.

צריך להזהר, "מאד מאד הוי שפל רוח". אם היה המצב שכולנו שפלי רוח, לא היו מחלוקות, שנאת חנם וחורבן, לא בבית ראשון, לא בבית שני, וגם לא עכשיו.

**כל דבר צריך שיהיה
במקום הנכון, בגבול
הנכון, בשימוש הנכון,
במקרה הנכון – ולא
לקחת משהו ולעשות מזה
דבר שמתאים לכל מקרה
או לכל ענין, ובכל הכח.**

אחרי השואה, אחרי כל הצרות – צריך להיות ענוים, "יַעֲנִיּוֹת יִיְרָשׁוּ אֶרֶץ".

אז כדי לעשות את התיקון הזה, צריך בשביל זה לתקן את המדות, ללמוד את הספר הקטן שלנו, 'דרך עץ החיים', ללמוד אותו טוב, ולקיים מה שכתוב שם, וזה יהיה פלא פלאים – כולנו נעלה בדרגות עצומות, למען שמו באהבה. חשוב מאד מאד.

צריך להחכים. שלמה המלך, אין כמו שלמה המלך, אין כמו שלמה המלך, החכם מכל אדם, הקים את בית המקדש – והוא היה ניצוץ, גלגול, של משה רבינו. אז אנחנו רואים שהענוה מביאה בסוף גם את החכמה. הוא שלט בעליונים ובתחתונים, ידיד ה'.

אז מכל אחד אנחנו צריכים ללמוד – מה כן לעשות ומה לא לעשות. אם מישהו טעה, אז ללמוד מהטעות שלו, לא לעשות עוד פעם טעות ועוד פעם אותה טעות. מבינים? אז לכן עשיתי את הקישור כאן בין פרשת פינחס, שהקנאה שלו הצילה את עם ישראל – אבל זו לא קנאה שעושים כל יום, הקנאות והמעשים של פינחס, כן? מובן שלא, אבל במקרה הזה זה הציל – לזה שיש את הקנאה של כל אחד ואחד.

קנאה של איש לאשתו, זה טוב או זה לא טוב? באים אנשים לקבלת הקהל, ליעוץ הרוחני, והאשה אומרת שבעלה לא מניח לה, והוא רודף אחריה כל היום לדעת איפה היא ומה היא עושה וכו', כן, בצורה מוגזמת – זה לא טוב, נכון? זה כבר עובר את הגבול, זה לא... כבר אין אמון, זה מסוכן.

אבל אדם הראשון היה צריך להיות יותר קנאי לחוה, ואז היא לא היתה מסתובבת ומדברת עם הנחש, ואז לא היה קורה כל מה שקרה. אז לכן יש את הענין שבעל מקנא לאשתו, כן, בוודאי – אבל בגבול הנכון, בטוב טעם.

כל דבר צריך שיהיה במקום הנכון, בגבול הנכון, בשימוש הנכון, במקרה הנכון – ולא לקחת משהו ולעשות מזה דבר שמתאים לכל מקרה או לכל ענין, ובכל הכח.

יש אש. אש היא דבר טוב? כן. אם ה' ברא אותה, זה בטח טוב. האש מחממת, האש מאירה, האש מבשלת – אבל גם שורפת! אולי טוב לשרוף קוצים, אולי, מתי שצריך, לא יודע, בזה החקלאים מבינים. אבל שריפה, זה דבר קשה. ולכן גם הקנאות היא דבר קשה ומסוכן מאד מאד מאד מאד.

כל דבר צריך להיות בגבול הנכון, כדי שה' יתברך יהיה שמח שהעולם שלו מתקיים. הוא אוהב שבניו חיים בשלום.

התחלתי להגיד: "יַתְּשָׁקֵט הארץ ארבעים שנה", בזכות מה? בזכות שלמה המלך. הוא עשה תיקונים לשכינה, פלא פלאים. פלא פלאים. הוא היה איש של שלום, ולכן ה' בחר בו להקים את בית המקדש, ולא בחר בדוד, שאין כמו דוד המלך אביו, שלבבו היה שלם יותר עם ה' מלבבו של שלמה. אבל דוד שפך דמים, שפך דמים לשם שמים ועל פי סנהדרין – אבל בגלל זה הוא לא היה מתאים להקים את בית המקדש, שבית המקדש בא לכפר, בא לעשות שלום בין העולם הזה לעולמות העליונים לקדוש ברוך הוא, בין הקדוש ברוך הוא לבנינו. ה' יעזור לנו שנעשה לו נחת רוח.

ועוד מלה על שבעה עשר בתמוז, אם כבר אנחנו בשבעה עשר בתמוז: יש פה את חמשת הדברים האלה שקרו, שמיחסים חז"ל שקרו בשבעה עשר בתמוז – וכל הדברים האלה הם עוד לא החורבן ממש, אבל זו הכנה לחורבן. כן, שרפו את ספר התורה, נבקעו חומות העיר, נפסק התמיד, וכן הלאה, שמו פסל בהיכל, ה' יעזור, נשברו הלוחות. כולם דברים קשים מאד, אבל זה עוד לא החורבן. אלה שלבים של החורבן, רבותי.

כשרואים סימנים לא טובים, רואים סימנים לא טובים בכל מיני תקופות – צריך להזהר שהסימנים לא יהפכו להיות עוד יותר קשים, שנעצור, נעצור את השטויות, שלא... שזה ישאר בגדר סימנים, ולא סימני קריאה, מבינים?

המצב של עם ישראל בזמן הזה של חבלי משיח הוא מצב לא פשוט. צריך להתפלל שיבוא המשיח ברחמים ונחזיק מעמד, שנתקן עולם במלכות שדי"י, מה שצריך, בלי יסורים, כי אי אפשר לעמוד ביסורים. קשה מאד. צריך להמתיק את הדינים – לא להגביר את הדינים, להמתיק את הדינים. איך ממתיקים את הדינים? אוהו... – על ידי תשובה, על ידי צדקה, על ידי תפילה, על ידי ענוה, על ידי אהבת הבריות, על ידי חסד, על ידי כל מיני כוונות של מי שראוי.

אז פינחס פה בפרשה המתיק את הדין, בדרך שהוא היה צריך להמתיק אז. בכל סוגיה יש דרך אחרת איך להמתיק את הדינים. צריך להמתיק את הדינים ולראות את הסימנים, ולא לתת לסימנים לגבור עוד ועוד ועוד. ה' ירחם על עמו ישראל ועל העולם כולו!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להתחזק ב'דרך עץ החיים' לעבודתו יתברך לשם

שמים! ונא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים'

לזיכוי רבים, בכל מקום ובכל עת למען שמו באהבה!

ובא לציון גואל במהרה ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים!

בשורות טובות, ישועות ונחמות!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – דיוקים בתיקון

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"א תמוז תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

- א. המטרה היא הקב"ה ורצונו ית' – לא אתה ולא רצונותיך. אתה אינך המטרה. במקרה הטוב אתה הכלי, הצינור – והשתדל שהצינור יהיה נקי וזך לשם שמים.
- ב. כאשר אדם נגוע – כל מעשיו נגועים. אם כך מה יעשה? ראשית יהיה מודע למצבו, יתפלל וילחם! ואם מאמציו כנים, משמים יעזרו לו.
- ג. עבודת ה' ית' ב'דרך עץ החיים' אינה פוסקת לרגע, אף לא לשניה אחת. אתה במלחמה נגד היצר הרע כל הזמן, אחרת הוא יטרוף אותך!
- ד. אם נפסקת הדבקות בה' ית' – החיות מסתלקת, כי הוא ית' מקור החיים.
- ה. הדבקות משתנה בהתאם למצבי החיים: יש דבקות בעת ההתבודדות, ויש דבקות אחרת כאשר האדם מדבר עם אנשים, לומד, אוכל או ישן – אך היא תמיד שם, לובשת צורה ופושטת צורה בהתאם למפת הקרב.
- ו. בקודש הקדשים נכנס רק הכהן הגדול, ורק ביום הכיפורים ורק לצורך עבודתו. ואוי לו אם הוא מזייף!
- ז. מדוע אדם אחד רואה את האור והשני לא? כי 'האור מצטייר לפי הכלי'. "מַעֲשֵׂיךָ יִקְרְבוּךָ וּמַעֲשֵׂיךָ יִרְחֲקוּךָ".
- ח. מי אתה? מהו מצבך האמיתי? מה באמת מוליך אותך? איפה היצר תופס אותך? מה אתה משנה באופן הלוחמה הרוחנית שלך?
- ט. היצר הרע מוכר לאדם כל מיני סיפורים. האדם קונה אותם, ואחר כך גם משווק אותם לאחרים...
- י. השתדל מאד למצוא פרנסה כשרה, עד כמה שניתן.
- יא. ה'זהר' הקדוש אומר: מי שמשתחוה לעשו הרשע משתחוה לעבודת אלילים. חומר למחשבה...
- יב. אם תשמור על לבך שיהיה נקי, הוא יזהה את מלכודות היצר הרע הפרטי והכללי.
- יג. יש אדם שמצליח בעולם הזה, אך אין לו חלק בעולם הבא. ר"ל.
- יד. אם אתה מתחבר עם אנשים לא טובים והולך אתם למקומות לא טובים, קרוב לודאי שתסתבך קשות – ולא תבין למה זה קורה לך.
- טו. מי שרודף כסף מתוך תאוה בצע – סופו להסתבך עם הזולת, ולהבדיל גם עם בורא עולם ית'.
- טז. אם לא תבנה את ילדיך ב'דרך עץ החיים' מגיל קטן, אל תתפלא מהתוצאות בהמשך. התורה אינה עוברת בתורשה.
- יז. בין המצרים הוא זמן של חשבון נפש פרטי וכללי וזמן לתיקון המדות והדעות.
- יח. ראית אדם שמפאר את עצמו ללא הרף? – מה קרה לו? מה גורם לכך? מה תהא התוצאה של מצבו זה?
- יט. יש אדם המחפש ומטיל דופי בצדיקים – על מנת להתיר לעצמו את כל העבירות! ר"ל.
- כ. "וְהִדַּרְתָּ פָּנֶי זִקְנִי", כבד מבוגרים ממך! דע את מקומך ואת מיקומך, ואל תתנשא.
- כא. אל תקח על עצמך משימה כבדה מדי, שלא תתמוטט. אך גם אל תתעצל.
- כב. אבא שבשמים רוצה תיקון אמתי, תיקון שלם, תיקון לשם שמים. אל תתפשר!
- כג. נא לקרוא את הספר 'עמו אנכי' שניתן להורדה בחינם מאתר החסידות.
- כד. ככל שאדם חכם יותר וצדיק יותר – כך הוא עניו יותר וירא שמים יותר.
- כה. הגאווה היא אם כל חטאת ומשבשת דעתו של אדם לגמרי!
- כו. הצורך בכבוד נובע מרגשי נחיתות.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'!

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל עת ובכל מקום למען שמו באהבה, לזיכוי הרבים!
לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!**